

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ पंचानां भूतानां पृथिव्यादीनां कुरुपं
 वरदानेन कृष्णस्य महर्षेः पुण्यकर्मणः ॥ दिव्यज्ञानबलोपेताविविधं पर्यदेवयन् ॥ ३ ॥ ददर्श सा बुद्धि मतीदुरादपि यथां तिके ॥ रणाजिरं वीराणामद्भुतं लोमहर्ष
 णं ॥ ४ ॥ आस्थिकेशवसाकीर्णशोणितौ घपरिप्लुतं ॥ शरीरैर्बहुसाहस्रैर्विनिकीर्णसमंततः ॥ ५ ॥ गजाश्चरथयोधानामावतरुधिराविलैः ॥ शरीरैरशिरस्कैश्च
 विदेहैश्च शिरोगणैः ॥ ६ ॥ गजाश्च नरनारीणां निःस्वनैरभिसंवृतं ॥ सृगालवककाकोलककाकनिषेवितं ॥ ७ ॥ रक्षसांपुरुषादानां मोदनंकुरराकुलं ॥ अशि
 वाभिः शिवाभिश्च नादितं गृध्रसेवितं ॥ ८ ॥ ततो व्यासाभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ पांडुपुत्राश्च ते सर्वे युधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ ९ ॥ वासुदेवं पुरस्कृत्य हतबंधुंच
 पार्थिवं ॥ कुरुस्त्रियः समासाद्य जगमुरायो धनं प्रति ॥ १० ॥ समासाद्य कुरुक्षेत्रं तास्त्रियो निहते श्वराः ॥ अपश्यंत हतांस्तत्र पुत्रान् भ्रातृपितृन् यतीन् ॥ ११ ॥ क्र
 व्यादैर्भक्ष्यमाणान्वैगोमायुबलवायसैः ॥ भूतैः पिशाचैरक्षोभिर्विविधैश्च निशाचरैः ॥ १२ ॥ रुद्राक्रीडनिभं दृष्ट्वा तदा विशसनं स्त्रियः ॥ महाहंभ्योऽथ यानेभ्यो
 विक्रोशंत्यो निपेतिरे ॥ १३ ॥ अदृष्टपूर्वपश्यंत्यो दुःखार्ता भरतस्त्रियः ॥ शरीरेष्वस्वलन्नन्याः पतंत्यश्चापराभुवि ॥ १४ ॥ श्रान्तानां चाप्यनाथानां नासीत्काचन
 चेतना ॥ पांचालकुरुर्योषाणां कृपणं तदभून्महत् ॥ १५ ॥ दुःखोपहतचित्ताभिः समंतादनुनादितं ॥ दृष्ट्वा योधनमत्युग्रं धर्मज्ञासुबलात्मजा ॥ १६ ॥ ततः सापुं
 डरीकाक्षमामं न्यपुरुषोत्तमं ॥ कुरुणां वैशंसं दृष्ट्वा इदं वचनमब्रवीत् ॥ १७ ॥ पश्येताः पुंडरीकाक्षस्त्रुषामे निहते श्वराः ॥ प्रकीर्णकेशाः क्रोशंतीः कुररीरिव माधव
 ॥ १८ ॥ अमस्त्वभिः समागम्य स्मरंत्यो भर्तृजानुगुणान् ॥ पृथगेवाभ्यधावंत्यः पुत्रान् भ्रातृपितृन् यतीन् ॥ १९ ॥ विरसूभिर्महाराज हतपुत्राभिरावृतं ॥ क्वचिच्चवी
 रपत्नीभिर्हतवीराभिरावृतं ॥ २० ॥ शोभितं पुरुषव्याघ्रैः कर्णभीष्माभिमन्युभिः ॥ द्रोणद्रुपदशल्यैश्च ज्वलद्भिरिव पावकैः ॥ २१ ॥ कांचनैः कवचैर्नैर्कर्मणि
 भिश्च महत्तमात्मनां ॥ अंगदैर्हस्तकेयूरैः स्रग्भिश्च समलंकृतं ॥ २२ ॥ वीरबाहुविस्तृष्टाभिः शक्तीभिः परिघैरपि ॥ खड्गैश्च विविधैस्तीक्ष्णैः सशरैश्च शरासनैः ॥ २३ ॥
 क्रव्यादसंघैर्मृदितैस्तिष्ठद्भिः सहितैः क्वचित् ॥ क्वचिदाक्रीडमानैश्च शयानैश्चापरैः क्वचित् ॥ २४ ॥ एतदेवं विधं वीरसंपत्त्या यो धनं विभो ॥ पश्यमाना हि दत्त्या मि
 शोकेनाहं जनार्दन ॥ २५ ॥ पंचालानां कुरुणां च विनाशो मधुसूदन ॥ पंचानामपि भूतानामहं वधमर्चितयं ॥ २६ ॥

चालवधात्कुरुक्षेत्रं पांचभौतिकं जगन्नष्टमिति भावः ॥ २६ ॥